

gen måde, tværtimod, kan trække i en retning, der gør det muligt at nå målene. Man kan ikke både afdrage gælden, love skattelettelser og lade udgifterne løbe lige så hurtigt som de korte bemærkninger. Der bliver hul i kassen, endda et særdeles stort.

Flere ordførere, især hr. Aage Frandsen og hr. Frank Aaen, har været inde på samfundets ligheder og uligheder. I de midterste år af 1990'erne er den statistisk opgjorte forskel i befolkningens indkomster vokset. Det skyldes ikke øgede lønforskelle, det skyldes heller ikke skattesystemets regler, men det skyldes adfærdsændringer. Det er blevet mere fordelagtigt at spare op og mindre fordelagtigt at stifte gæld, og boligværdierne indregnes også i indkomstfordelingen med stor vægt som følge af, at vi er kommet af med tvangsauktionerne. Disse adfærdsændringer er jo dybest set særdeles sunde, men de ville bidrage til reel ulighed, hvis ikke de havde deres nøje modstykke i beskattningen af kapitalindkomst samt ophævelse og begrænsning af en række fradrag og undtagelser i beskattningen. Jeg tror faktisk, at både SF og Enhedslisten er enige i, at netop denne sammenhæng er helt rimelig.

Når det angives som en forklaring på, at uligheden statistisk set ser ud til at være vokset, er det ikke et forsøg på at sige, at så er alt godt, og så kan vi bare gå derudad uden at være bekymrede for, om der bliver en stigende ulighed eller det modsatte. Regeringen vil, som vi også har vist det med gennemførelsen af pinsepakken, være engageret i forslag, der kan bidrage til øget lighed, og en forbedring af levevilkårene for de mennesker, der har det dårligst, er her højt prioriteret.

Undskyld jeg siger det, men vi er glade for, at forskellene er mindre i Danmark, end de er i andre lande. Den tilfredshed synes jeg ikke vi skal undertrykke. Jeg synes, det er godt, vi har mulighed for at glæde os over det.

Der har været efterspurgt en række meldinger på områder, hvor de to regeringspartier og regeringen ikke har meldt ud i deres indlæg eller i forslaget til vedtagelser i denne brede debat. Det ene område er spørgsmålet om boliger, hvor boligministeren i går fremsatte en række forslag om boligbyggeri. Der var ikke forslag om flere almene boliger eller om deres finansiering i disse forslag, men kommunerne har anmeldt dette som et emne i de forestående kommunale forhandlinger. Det er selvsagt et emne, som rege-

ringen også er meget optaget af, men vi vil ikke tage forskud på forhandlingerne. Det giver mig dog anledning til nogle bemærkninger om forhandlingerne med kommunerne og amterne, der jo omsætter omkring to tredjedele af den offentlige økonomi.

Kommunerne har meldt ud med afgørende interesser i bl.a. boliger som nævnt, folkeskolen og hjælp til de økonomisk svagt stillede kommuner. Det er væsentlige emner, som jeg tror enhver i Folketinget er optaget af, og det er jo noget af det, der gør det til en særlig udfordring at forhandle økonomi med kommunerne og amterne. Regeringen vil i dette krydsfelt gøre sig ekstremt umage, men svært er det, og det gælder selvsagt også i forhandlingerne med amterne. Her har amterne meldt afgørende interesser i bl.a. opfølgningen af den eksisterende sundhedsaftale og i ventetider.

Jeg hørte hr. Aage Frandsen spørge, om forhandlingerne om ventetiderne også kommer til at handle om almindelige operationer af f.eks. bevægeapparatet, som vi kalder det, rygoperationer og lign. Ja, det ligger klart i meldingerne fra amterne, at det kommer op i forhandlingerne, der i øvrigt begynder i morgen.

Enhedslisten har spurgt kritisk til den økologiske udvikling. Regeringen har i samarbejde med de partier, som har været med til at udforme aftaler om finanslovene, taget en lang række initiativer, både på det økologiske område og på området for sund mad. Disse initiativer er et yderligere bidrag til den økologiske udvikling og en understregning af det offentliges ansvar som efterspørger, indkøber, af økologiske produkter, og det er et område, som regeringen i høj grad agter at følge op på.

Det er tydeligt fremgået af debatten, at der ikke er andre kræfter end regeringen og de partier, vi jævnlig har samarbejdet med om finanslovene, der vil tage på sig at sørge for en holdbar økonomisk politik.

Det er forudsætningen for at nå de mål, vi har sat os for 2010: Høj beskæftigelse og social samrighed, udvikling af mere kvalitet i velfærd, et godt miljø, lavere gæld og fortsat stigning i velstanden.

En god økonomi er et middel til at nå disse mål.

Formanden:

Hr. Jens Rohde, hr. Erik Jacobsen og hr. Thulesen Dahl har bedt om en kort bemærkning.